वसा॰णैव वाजिनवद्दिशो॰रयति · यथा वाजिनशेषेण दिग्व्याघारणमुक्तम् तथेत्यर्थः · तच्च दिशो व्या॰ प्रदक्षिणं पुरस्तात्प्रथममुत्तमाभ्यां मध्ये पूर्वार्धे चेत्येवम् (४. ४. १६–१७) । वाजिनव हेषभक्षमप्याशङ्क्याह ·

सर्वं जुहोति ॥२२॥ इयांस्तु वाजिनवदित्यतिदेशे विशेषः · वसाशेषं सर्वमपि जुहोति न भक्षार्थमवशेषयति । अपरे त्वन्यथा व्याचक्षते · वाजिनवद्व्याघारणस्यैवातिदेशो न भक्षस्य अथ दिशो व्याघारयति दिशः प्रदिश इत्यादिना (३. ८. ३. ३५) व्याघारणमात्रश्रवणात् तावन्मात्रस्यैव सूत्रणाच्च (२१) तस्मात् सर्वं जुहोतीत्यस्यायमर्थः अवशिष्टं सर्वमपि पशुं जुहोति होमेन प्रतिपादयति संमर्शनानन्तरम् तथा च श्रूयते अथ पशुꣳ संमृशतीति (३. ८. ३. ३६) संमर्शनं विधाय तत्स्तुवा आह तद्यत्रैनमहौषीत् (°३१) हुतवान् एनं पशुमिन्द्रः प्राण इति मन्त्रवचनेन कृत्स्नं परिपूर्णं कृत्वा तत्तत्रैवाहवनीये अनुसमस्यति जुहोतीति · अयुक्तमेतन्मतमिति हरिस्वामिनः यतो नायं विधिः किं तर्ह्यर्थवादमात्रमेतदिति ॥ ॥ अष्टमी कण्डिका ॥ ८ ॥

ऐन्द्रः प्राण इति (७. २०) पशुꣳ संमृशति ॥१॥ दिग्व्याघारणानन्तरं प्राक्स्रुङ्निधानात् पशुं अवशिष्टानि शेषभूतानि पश्ववदानान्यालभते · पशुं पश्वेकदेशम् साङ्गं कलेवरं पक्वे च यदवत्तस्यावशिष्टम् तत्संमृशति इति हरिस्वामिनः (३. ८. ३. ३६) । तथा चापस्तम्बः अथ यन्न शीर्ष्णोऽवद्यति नाꣳसयोर्नानूकस्य नापरसक्थ्योरनवदेयान्येतानि तानि शृतैः संनिधाय संमृशत्यैन्द्रः प्राण इत्यथ हविषा प्रचरतीति सकलान्येवैतानि[1] दैवतसौविष्टकृतैर्निधायैकीकृत्याभिमृशत्युभयानि शृतानि मदन्वित्येतेनेति धूर्तस्वामिनः । एतर्हि संमर्शनस्य काल इति (३. ८. ३. ३६) सारभूतेषु शेषस्यापि[2] प्रतिपत्तिर्युक्तेत्यभिप्रायः । अथ संमर्शनस्य कालान्तरमाह ·

अवदाय वेडां प्राक्प्रदानात् ॥२॥ अथवा इडामवधाय प्रदानात्प्राक् जाघनीगुदनिधानोत्तरकालं पशुं संमृशति · अथ यत्पुरा संमृशति॰मृशेदिति (३. ८. ३. ३६) कालद्वये संमर्शनश्रवणात् अथ यत्पुरेति शाखान्तरसिद्धं प्रदाना-

१) Thus C. शक॰ AB. २) ? Thus BC. साधूक्तेषु A. ३) ? Thus C. शेषस्याति AB.